

Република Србија
ВРХОВНИ КАСАЦИОНИ СУД
Рев 4532/2019
14.11.2019. године
Београд

Врховни касациони суд, у већу састављеном од судија: Браниславе Апостоловић, председника већа, Бранислава Босиљковића, Зоране Делибашић, Бисерке Живановић и Споменке Зарић, чланова већа, у парници тужиоца АА из ..., чији је пуномоћник Владимир Мишковић адвокат из ..., против тужене Републике Србије - Министарство рада, запошљавања, борацких и социјалних питања, коју заступа Државно правобранилаштво са седиштем у Београду, ради накнаде штете, одлучујући о ревизији тужиоца изјављеној против пресуде Апелационог суда у Београду Гж 4191/18 до 16.05.2019. године, у седници већа одржаној дана 14.11.2019. године, донео је

РЕШЕЊЕ

НЕ ДОЗВОЉАВА СЕ одлучивање о посебној ревизији тужиоца изјављеној против пресуде Апелационог суда у Београду Гж 4191/18 до 16.05.2019. године.

ОДБАЦУЈЕ СЕ као недозвољена ревизија тужиоца изјављена против пресуде Апелационог суда у Београду Гж 4191/18 до 16.05.2019. године.

ОДБИЈА СЕ захтев тужиоца за накнаду трошкова поступка по ревизији.

Образложење

Пресудом Првог основног суда у Београду П 11218/17 од 31.01.2018. године, ставом првим изреке, одбијен је тужбени захтев којим је тужилац тражио да му тужена исплати за период од 01.03.1999. године до 25.07.2017. године износе од по 20.000,00 динара месечно са законском затезном каматом почев од дана доспелости сваке месечне уплате, од сваког 10-ог у месецу за претходни месец па до коначне исплате. Ставом другим изреке, обавезан је тужилац да накнади туженој трошкове парничног поступка у износу од 69.900,00 динара са законском затезном каматом од дана када су наступили услови за извршење па до исплате, у року од осам дана од дана пријема писменог отправака пресуде под претњом принудног извршења.

Пресудом Апелационог суда у Београду Гж 4191/18 до 16.05.2019. године, ставом првим изреке, одбијена је као неоснована жалба тужиоца и потврђена пресуда Првог основног суда у Београду П 11218/17 од 31.01.2018. године.

Ставом другим изреке, одбијен је захтев тужиоца за накнаду трошкова првостепеног поступка.

Против правноснажне пресуде донете у другом степену тужилац је благовремено изјавио ревизију, из свих законских разлога, са позивом и на одредбу члана 404. Закона о парничном поступку и потребу уједначавања судске праксе.

Према одредби члана 404. став 1. Закона о парничном поступку (ЗПП), ревизија је изузетно дозвољена због погрешне примене материјалног права и против другостепене пресуде која се не би могла побијати ревизијом, ако Врховни касациони суд оцени да је потребно размотрити правна питања од општег интереса или у интересу равноправности грађана, уједначити судску праксу или дати ново тумачење права (посебна ревизија).

Поднетом ревизијом изјављеном ради уједначавања судске праксе, тужилац оспорава правилност другостепене пресуде због погрешног и непотпуног тумачења чланова 100. став 3, 233. и 240. став 3. ЗПП, и на тај начин указује на учињене повреде одредаба парничног поступка. Овај разлог може се користити у ревизији која је дозвољена у смислу члана 403. став 2. и 3. ЗПП, под условом да су повреде означених процесних одредби учињене у поступку пред другостепеним судом, али не и у ревизији која је изјављена на основу наведеног члана 404. ЗПП. Једини законски разлог за ту ревизију је погрешна примена материјалног права.

У конкретном случају, тужбени захтев којим је тужилац тражио накнаду штете због незаконитог рада органа тужене - обуставе исплате личне инвалиднине без правног основа почев од марта 1999. године, одбијен је применом правила о доказивању и терету доказивања из члана 228. и члана 231. став 1. и 2. ЗПП, јер тужилац није доставио правноснажно решење којим му је признато право на личну инвалиднину.

С`обзиром на разлоге на којима је заснована правноснажна одлука о тужбеном захтеву и наводе ревизије, Врховни касациони суд је оценио да нису испуњени услови за одлучивање о посебној ревизији тужиоца, при чему уз ревизију нису приложене правноснажне одлуке којима је на другачији начин одлучено у истим чињенично-правним споровима.

Из наведених разлога одлучено је као у првом ставу изреке.

Тужичева ревизија није дозвољена ни на основу члана 403. став 3. ЗПП.

Вредност предмета спора (истовремено и вредност предмета спора побијаног дела), одређена на основу члана 28. став 1. ЗПП, износи 4.420.000,00 динара. Тако одређена вредност предмета спора је нижа од динарске противвредности 40.000 евра по средњем курсу Народне банке Србије на дан

подношења тужбе (4.824.252,00 динара), која је меродавна за оцену дозвољености ревизије у смислу наведеног члана.

С тога је на основу члана 413. ЗПП, одлучено као у другом ставу изреке.

Тужилац није успео у поступку по ревизији и зато нема право на накнду трошкова тог поступка. Због тога је његов захтев за накнаду тих трошкова одбијен и применом члана 165. став 1. у вези члана 153. став 1. ЗПП, одлучено као у трећем ставу изреке.

Председник већа - судија
Бранислава Апостоловић, с.р.

За тачност отправка
Управитељ писарнице
Марина Антонић